

Door de bril van Jorissen

Zweten als het vriest

[Tekst: Petra Jorissen]

Onlangs werd ik overvallen door een flashback. Het was nacht, ik schatte de gevoelstemperatuur op min 10 graden en mijn handen leken vastgevroren aan het stuur van mijn scootmobiel. Met een vaart van liefst twaalf kilometer per uur spoedde ik me, misselijk van de kou, langs de grachten huiswaarts. Scootmobielend ging ik terug in de tijd, diep in de vorige eeuw. Ik zag mezelf weer als vijfjarige, half bevroren, op mijn buik doodstil liggend op een slee. Zo misselijk van de kou dat ik niet eens meer de puf had mijn buurkinderen te vragen of ze me naar huis wilden brengen. Eenmaal thuis duurde het uren eer ik bijgekomen was en 's avonds wachtte me nog een verrassing: grote donkerrode, paarse en zwartachtige plekken op mijn voeten. Niks gevoeld, dat heb je bij verlamde lichaamsdelen. 'Vrieswonden' constateerde de paternalistische huisarts. 'Moederke, moederke, wie laat er nou zo'n lam kind in de vrieskou!' Ziedaar het begin van

mijn leven als druilerige kamerplant, misnoegd kijkend naar al die kinderen die wél altijd en overal buiten mochten. 'Was 't maar vast later', zei mijn meelevende zusje. Later, ja later, dan was er voor elk probleem een oplossing. Dan had je bijvoorbeeld mini kacheltjes om onder je kleren te stoppen. Wisten we zeker.

Later is allang aangebroken en meeneemkacheltjes bestaan. Je hebt zakverwarmertjes op wasbenzine, maar ook elektrisch verwarmde kledingstukken in soorten en maten. Bekend zijn de elektrisch verwarmde motorwantsen. Lomp lelijk, maar niet gek als je je handen alleen maar om de handvatten hoeft te klemmen. Er bestaan verwarmde jassen, nierbanden, broeken, gilets, beenwarmers, sokken en elegante onderhandschoenen. Het principe is simpel: de kledingstukken zijn voorzien van verwarmingsdraadjes. Via pluggen worden die aangesloten op bijvoorbeeld de accu van je elektrische rolstoel of op een draagbare lichtgewicht (600 gram) accu met thermostaat. De verwarmingsdraadjes zijn zó aangebracht dat ze niet alleen vingertoppen en tenen verwarmen, maar de hele hand en voet. Aangezien de pluggen waterdicht zijn en zwakstroom wordt gebruikt dreigt er geen gevaar voor elektrocutie als het regent.

De kleding is niet op veel plaatsen verkrijgbaar. 'Nee mevrouw, wij verkopen ze niet meer. Een echte motorrijder wil geen mietje zijn, dus blijven

wij ermee zitten,' zei de verkoper in een motorzaak. Gelukkig kreeg ik een kennis zo gek mij haar verwarmde onderhandschoenen en sokken te lenen. Op het eerste gezicht gewone zwarte wollen handschoenen en sokken die met de hand wasbaar zijn. De snoeren hinderden me minder dan ik van tevoren gedacht had en mijn handen waren na meer dan twee uur buiten zijn nog steeds warm. Over mijn verlamde voeten maakte ik me zorgen. Stel dat ik bij thuiskomst brandwonden aantrof. Maar niets van dat alles. De sokken en handschoenen zijn beslist erg comfortabel. En prijzig. De sokken kosten 69 euro, de handschoenen 149 euro. Naast sokken en handschoenen heb je een 12V accu nodig inclusief snoer, een aansluitkabeltje voor de accu (10 euro) en een warmteregelaar (60 of 90 euro) om de temperatuur van de kledingstukken traploos in te stellen. De warmteregelaar is niet noodzakelijk. Voor mensen die geen gebruik maken van de accu van hun elektrische rolstoel of scootmobiel komen daar een lichtgewicht accu (70 euro) plus acculader (65 euro) bij. 't Is geld, maar op de elektrische onderdelen zit een levenslange garantie.

Voor meer informatie en verkoopadressen:

<http://www.equiplus.nl>

<http://www.berghaus.com/>

Handschoenen en sokken met elektrische verwarmingsdraadjes: comfortabel én prijzig

